

„Nooit, nooit” had zij geantwoord. „Liever sterven dan Achmad ontrouw te worden.” Zij wilde wachten, tot zij 39 malen de nieuwe maan had gezien, en ook dan nog zou zij wachten, want zij wist het, Achmad zou terugkeeren, om haar te halen.

Saridin's wangedrag was van nadeeligen invloed op zijn bestuur. Dikwijls was hij nalatig in zijne dienstvervulling, waarvoor hij berispt werd. Dan ging hij weer naar Lim-Tioe, om zijn leed te verzetten door 't gebruik van opium.

Hij was nauwelijks meer te herkennen. De oogen lagen diep in de kassen, zonder eenige uitdrukking. Broodmager als hij was, geelk hij een levend geraamte.

Zijn huis, zijne sawah, alles was verpand.

Pa-Achmad had dien toestand met innig genoeg bereid, met wraakzuchtig leedvermaak had hij den kapala-kampong in zijne netten verward. Het oogenblik, dat Saridin onmogelijk was als kapala-kampong, kon niet ver meer zijn, doch tegelijk moest Sarina vallen, goedschiks of anders met dwang.

Hare bezoeken ééns per maand naar het bosch waren Pa-Achmad zoowel

.... of kocht opium op schuld.

als Lim-Tioe bekend, en wanneer zij niet zwichtte voor den drang der omstandigheden, waarin haar vader geraakt was, dan zou men haar op den avond van haar eerstvolgend bezoek aan het bosch heimelijk gevangen nemen en naar het huisje van Lim-Tioe brengen.